

Tas, ko ceru, manas mazmeitas (un mani mazdēli) sapratīs par Palīdzības biedrību

Džūlija B. Beka

Vispārējās Palīdzības biedrības prezidente

Kopš brīža, kad šajā atklāšanā uzsākās evaņģēlija atjaunošana, Tam Kungam bijušas nepieciešamas uzticamas sievietes, kas līdzdarbotos kā Viņa mācekles.

Es jūtos pagodināta uzrunāt jūs šajā vēsturiskajā sapulcē. Tā ir svētība, ka esam kopā! Kalpojot par Vispārējās Palīdzības biedrības prezidenti, esmu arvien vairāk iemīlējusi šīs Baznīcas Palīdzības biedrības māsas, un Tas Kungs ir paplašinājis manu skatījumu par to, ko Viņš jūt un gaida no mums.

Esmu nosaukusi šo vēstījumu „Tas, ko ceru, manas mazmeitas (un mani mazdēli) sapratīs par Palīdzības biedrību”. Manas vecākās mazmeitas cītīgi līdzdarbojas personības attīstības programmā, izkopjot taisnīgu sieviešu paradumus un rakstura iezīmes. Drīz vien viņas un viņu vienaudzes nesīs atbildību par šo dižo pasaules mēroga māsu sadraudzību.

Es ceru, ka mans vēstījums dos viņām un visiem, kas to dzird vai lasa, skaidru izpratni par to, ko Tas Kungs tika iecerējis Savām meitām, organizējot Palīdzības biedrību.

Sens mācekļības paraugs

Es ceru, manas mazmeitas sapratīs, ka tagadējā Palīdzības biedrība ir veidota pēc mācekļības parauga, kas pastāvēja jau sendienu Baznīcā. Jaunās Derības laikos, kad Glābējs izveidoja Savu Baznīcu, „sieviešu līdzdarbībai [Viņa] kalpošanā bija būtiska loma”.¹ Viņš devās uz Martas mājām, lai apciemotu Martu un Mariju, divas no Savām uzticamākajām sekotājām. Kad Marta bija uzklaušījusi un apkalpojusi Viņu atbilstoši tā laika ieražām, Glābējs palīdzēja viņai atskārst, ka viņa var darīt ko vairāk. Viņš palīdzēja Martai un Marijai saprast, ka viņas var izvēlēties „labo daļu”, ko neviens nespēj atņemt.² Šis laipnais paskaidrojums kalpoja kā aicinājums dalībai Tā Kunga kalpošanā. Un tālāk Jaunajā Derībā, lasot par Martas stipro liecību attiecībā uz Viņa dievišķumu, mēs gūstam ieskatu tajā, cik ļoti viņa ticēja un sekoja Glābējam.³

Turpinot lasīt Jauno Derību, mēs uzzinām, ka apustuļi turpināja iedibināt Tā Kunga Baznīcu. Mēs uzzinām arī par uzticīgām sievietēm, kuru mācekļības paraugs veicināja Baznīcas izaugsmi. Pāvils runā par mācekļēm no tādām vietām kā Efeza⁴ un Filipi⁵. Taču atkrišanas dēļ, zūdot Tā Kunga patiesajai Baznīcai, izzuda arī šis mācekļības paraugs.

Uzsākot Savas Baznīcas atjaunošanu caur pravieti Džozefu Smitu, Tas Kungs no jauna mācekļības paraugā iekļāva sievietes. Dažus mēnešus pēc Baznīcas oficiālās dibināšanas, Tas Kungs atklāja, ka Emma Smita jāaicina kā vadītāja, skolotāja un oficiāls palīgs savam vīram, pravietim, Baznīcā.⁶ Tiekot aicināta palīdzēt Tā Kunga valstības celšanā, viņa saņēma norādījumus par to, kā pieaugt savā ticībā un individuālajā taisnīgumā, stiprināt savas mājas un ģimeni, kā arī kalpot citiem.

Es ceru, manas mazmeitas sapratīs, ka jau kopš brīža, kad šajā atklāšanā uzsākās evaņģēlija atjaunošana, Tam Kungam bijušas nepieciešamas uzticamas sievietes, kas līdzdarbotos kā Viņa mācekles.

Viens no viņu sevišķā ieguldījuma piemēriem ir misionāru darbs. Agrīnās Baznīcas milzīgā izaugsme bija iespējama tikai tadēļ, ka uzticīgi vīri bija ar mieru atstāt savu ģimeni un ceļot uz svešām vietām, izciešot trūkumu un lielas grūtības, lai mācītu evaņģēliju. Šie vīrieši apzinājās, ka viņu misija nebūtu iespējama bez tuvo sieviešu pilnīgās ticības un partnerības, jo viņas rūpējās par mājām un uzņēmumiem, nopelnot iztiku gan ģimenei, gan misionāriem. Māsas gādāja arī par tūkstošiem jaunpievērsto, kas pulcējās viņu apkaimē. Viņas bija pilnībā nodevušās jaunajam dzīvesveidam, palīdzot celt Tā Kunga valstību un piedaloties Viņa glābšanas darbā.

Saikne ar priesterību

Es ceru, manas mazmeitas sapratīs, ka Tas Kungs iedvesmoja pravieti Džozefu Smitu organizēt Baznīcas sievietes „priesterības vadībā pēc priesterības parauga”⁷ un mācīt viņām, „kā [viņas] var iegūt priesterības privilēģijas, svētības un dāvanas”.⁸

Pēc Palīdzības biedrības oficiālās izveidošanas par tās vadītāju turpināja kalpot Emma Smita. Viņa tika nodēvēta par organizācijas prezidenti un kalpoja prezidijā kopā ar divām padomniecēm. Tā vietā, lai tiktu iecelts ar vairākuma balsojumu, kā tas parasti bija Baznīcai nepiederošās organizācijās, šis prezidijs tika aicināts saskaņā ar atklāsmi, saņemot tā pakļautībā esošo sieviešu atbalstu; priesterības vadītāji iesvētīja aicinātās māsas kalpošanai, un tādējādi viņas tika „Dieva [aicinātas] caur pravietošanu un uzliekot [viņām] rokas, ko dara tie, kam piešķirtas pilnvaras”.⁹ Pateicoties tam, ka šis prezidijs tika organizēts priesterības vadībā, tas varēja saņemt Tā Kunga un Viņa pravieša vadību noteiktu uzdevumu veikšanai. Pateicoties Palīdzības biedrības izveidošanai, kļuva iespējams gudri un kārtīgi pārvaldīt Tā Kunga piešķirto talantu, laika un līdzekļu krātuvi.

Šī pirmā sieviešu grupiņa saprata, ka viņām piešķirtas pilnvaras mācīt, iedvesmot un organizēt māsas, lai tās kā mācekles palīdzētu Tā Kunga glābšanas darbā. Pirmajās sanāksmēs māsām tika mācīti Palīdzības biedrības pamatmērķi: palīdzēt pieaugt ticībā un individuālajā taisnīgumā, stiprināt mājas un ģimeni, kā arī uzmeklēt un palīdzēt tiem, kas nonākuši grūtībās.

Es ceru, manas mazmeitas sapratīs, ka Palīdzības biedrības izveidošanai bija būtiska loma, lai sagatavotu svētos saņemt privilēģijas, svētības un dāvanas, kas rodamas vienīgi templī. Prezidents Džozefs Fildings Smits mācīja, ka Palīdzības biedrība „ir būtiska Dieva valstības daļa šeit, uz zemes,” un ka tā „ir veidota un tiek vadīta, lai palīdzētu tās uzticīgajām locekļēm iegūt mūžīgo dzīvi mūsu Tēva valstībā”.¹⁰ Vai varat iedomāties, ko māsas juta pirmo Palīdzības biedrības sapulču laikā, no Džozefa Smita sarkano ķieģeļu

veikala raugoties uz kalnu, kur tiek celts templis, dzirdot, kā pravietis māca, ka „šai biedrībai jābūt īpašai — brīvai no visa pasaules ļaunuma, izmeklētai, tikumīgai un svētai”?!¹¹

Es ceru, manu mazmeitu acīs templim būs tikpat liela vērtība, kā tas bija sākotnējās Palīdzības biedrības māsām, kuras uzskatīja, ka tempļa svētības ir ikvienas pēdējo dienu svēto sievietes lielākā balva un dižākais mērķis. Es ceru, manas mazmeitas ik dienas tieksies sasniegt pietiekamu briedumu, lai noslēgtu un turētu svētās tempļa derības, un, apmeklējot templi, pievērsīs uzmanību visam, kas tur tiek teikts un darīts, gluži kā Palīdzības biedrības māsas tolaik. Saņemot tempļa svētības, viņas tiks bruņotas ar spēku¹² un tiks svētītas ar „Dieva atziņas [atslēgām]”¹³. Pateicoties priesterības priekšrakstiem, kas rodami vienīgi templī, viņas saņems svētību pildīt savu dievišķo un mūžīgo atbildību, solot būt par uzticīgām mācekļēm. Esmu pateicīga, ka viens no Tā Kunga primārajiem mērķiem Palīdzības biedrības veidošanā — sniegt sievietēm atbildību, lai tās palīdzētu cita citai sagatavoties „dižajām priesterības svētībām, kas izriet no tempļa priekšrakstiem un derībām”.¹⁴

Pasaules mēroga māsu sadraudzības patvērums un ietekme

Es ceru, ka manas mazmeitas sapratīs, cik liela ietekme un kapacitāte ir milzīgajai pasaules mēroga māsu sadraudzībai Palīdzības biedrības ietvaros. Kopš 1842. gada Baznīca ir aizsniegusies daudz tālāk par Navū. Palīdzības biedrība šobrīd darbojas vairāk nekā 175 valstīs, un tās māsas runā vairāk nekā 80 dažādās valodās. Ik nedēļu tiek izveidotas arvien jaunas draudzes un bīskapijas, un arvien jaunas Palīdzības biedrības kļūst par daļu no pastāvīgi augošās māsu sadraudzības, „izplešoties pāri kontinentiem”.¹⁵ Kad Palīdzības biedrību skaits vēl bija salīdzinoši neliels un tās darbojās galvenokārt Jūtā, to vadītājas varēja koncentrēt savu organizāciju resursus un mācekles lielākoties vietējo sociālo programmu un savstarpēji koordinēta palīdzības darba veikšanai. Viņas attīstīja ražošanu mājas apstākļos un īstenoja slimnīcu celšanas un labības uzglabāšanas projektus. Šie agrīnās Palīdzības biedrības pūliņi palīdzēja iedibināt mācekļības paraugu, ko tagad izmanto visā pasaulē. Baznīcai augot, Palīdzības biedrība ir spējusi piemēroties mūžīgi mainīgajai pasaulei un īstenot savus mērķus ikvienā bīskapijā un draudzē, ikvienā stabā un apgalā.

Palīdzības biedrības māsas visā pasaulē ik dienas saskaras ar visdažādākajām laicīgajām grūtībām un pieredzēm. Gan sievietes, gan viņu ģimenes šobrīd dzīvo aci pret aci ar nepiepildītām gaidām, mentālām, fiziskām un garīgām saslimšanām, negadījumiem un nāvi. Dažas māsas cieš no vientulības un vilšanās, jo viņām nav savas ģimenes, bet citas — no ģimenes locekļu sliktās izvēles sekām. Dažas ir pieredzējušas karu, badu vai dabas katastrofas, bet citas cīnās ar atkarības postošo ietekmi, bezdarbu vai nepietiekamas izglītības un apmācības sekām. Potenciāli visas šīs grūtības var sagraut ticību un izsmelt individuālo un ģimenes spēku. Viens no Tā Kunga mērķiem, organizējot māsu mācekļību, bija nodrošināt nepieciešamo palīdzību, lai paceltos pāri „visam, kas sievietēm traucē būt laimīgām un progresēt”.¹⁶ Ikvienā bīskapijā un draudzē ir Palīdzības biedrība, kur māsas var meklēt un saņemt atklāsmi, kā arī apspriesties ar priesterības vadītājiem, lai stiprinātu cita citu un rastu risinājumus, kas ir atbilstoši viņu ģimenēm un sabiedrībai.

Es ceru, manas mazmeitas sapratīs, ka caur Palīdzības biedrību viņām paveras lielākas iespējas kopā ar citām mācekļēm iesaistīties tik iespaidīgā un varonīgā darbā, kādu veica Glābējs. Darbs, ko māšas tiek lūgtas veikt mūsdienās, nekad nav bijis pieticīgs savā vērienā vai nebūtisks Tam Kungam. Caur savu uzticību viņas var sajukt Viņa atzinību un tikt svētītas ar Viņa Gara klātbūtni.

Manām mazmeitām būtu jāzina arī tas, ka Palīdzības biedrības māsu sadraudzība var sniegt drošību, patvērumu un aizsardzību.¹⁷ Laiki kļūst arvien grūtāki, taču uzticīgās Palīdzības biedrības māšas būs vienotas, pasargājot Ciānas mājas no uzstājīgām pasaules balsīm un ienaidnieka uzbrukuma un izaicinājuma ietekmes. Pateicoties Palīdzības biedrībai, viņas tiks mācītas un stiprinātas, un taisnīgu sieviešu ietekme var nest svētību daudziem mūsu Tēva bērniem.

Rūpīgas gādības un kalpošanas mācekļība

Es ceru, manas mazmeitas sapratīs, ka apmeklējošo māsu pienākumu veikšana ir viņu mācekļības izpausme un būtisks veids, kā godāt savas derības. Šis mācekļības elements atspoguļo mūsu Glābēja kalpošanu. Palīdzības biedrības pirmsākumos katras bīskapijas apmeklējošo māsu komitejai tika uzdots noteikt vajadzības un vākt ziedojumus, lai izdalītu tos trūcīgajiem. Gadiem ejot, Palīdzības biedrības māšas un vadītājas soli pa solim ir mācījušās un attīstījušās spēju gādāt par citiem. Bija laiks, kad māšas vairāk koncentrējās uz apmeklējumu veikšanu, stundu mācīšanu un zīmīšu atstāšanu pie māsu durvīm, ja viņu nav mājās. Tas palīdzēja māšām apgūt rūpīgas gādības paraugu. Tāpat kā Mozus laikos cilvēki koncentrējās uz gara noteikumu saraksta ievērošanu, arī Palīdzības biedrības māšas, vēloties saprast, kā citai citu stiprināt, laiku pa laikam uzņēmās ievērot daudzus rakstītus un nerakstītus likumus.

Ņemot vērā māsu un viņu ģimeņu šī brīža milzīgo vajadzību pēc palīdzības un patvēruma, mūsu Debesu Tēvam nepieciešams, lai mēs ietu pa pārāku ceļu, parādot, ka esam Viņa mācekles, patiesi rūpējoties par Viņa bērniem. Paturot prātā šo svarīgo mērķi, vadītājām tagad tiek lūgtas atskaites par māsu un viņu ģimeņu garīgo un laicīgo labklājību, kā arī kalpošanu viņām.¹⁸ Apmeklējošo māsu pienākums ir „patiesi iepazīt un iemīlēt katru māsu, palīdzēt viņām stiprināt savu ticību un kalpot viņām”.¹⁹

Kā uzticīgas Glābēja mācekles mēs attīstām spēju paveikt to, ko Viņš darītu, ja būtu šeit. Mēs zinām, ka Viņa acīs galvenā nozīme ir tam, cik ļoti mums rūp savas māšas, tādēļ mēs cenšamies koncentrēties nevis uz darāmo darbu saraksta izpildi, bet gan uz rūpēm par viņām. Kalpošanas patiesumu parāda nevis uzlaboti statistiskie rādītāji, bet gan mūsu žēlsirdības līmenis. Apmeklējošo māsu kalpošana ir veiksmīga tad, ja mūsu māšas var teikt: „Mana apmeklējošā māsa palīdz man garīgi augt” un „Es zinu, ka manai apmeklējošai māšai patiesi rūp tas, kas notiek ar mani un manu ģimeni”, un „Es zinu, ka, ja man būs problēmas, mana apmeklējošā māsa rīkosies, negaidot uzaicinājumu”. Vadītājas, kas izprot kalpošanas nozīmi, apspriežas, lai meklētu un saņemtu atklāsmi par to, kā iedvesmot apmeklējošās māšas un kā organizēt un palīdzēt īstenot iedvesmotu kalpošanu.

Papildus iepriekšminētajam, apmeklējošās māšas palīdz bīskapam viņa pienākumā rūpēties par Tā Kunga ganāmpulku. Bīskapam un Palīdzības biedrības prezidentei nepieciešama iedvesmotu apmeklējošo māsu kalpošana, kas palīdzētu pildīt viņu

pienākumus. Pateicoties apmeklējošo māsu kalpošanai, Palīdzības biedrības prezidente var būt lietas kursā par katras bīskapijas māsas labklājību un, tiekoties ar bīskapu, sniegt par to atskaiti.

Kā mācījis prezidents Tomass S. Monsons: „Ja ticībā, nemaz nešaubīdamies, tiecamies pildīt mums dotos pienākumus, ja meklējam Visvarenā iedvesmu savas atbildības īstenošanā, mēs varam pieredzēt brīnumus.”²⁰ Es ceru, manas mazmeitas redzēs brīnumus, palīdzot apmeklējošo māsu kalpošanai kļūt par mācekļības paraugu, kas gūs Tā Kunga atzinību, kad Viņš atkal ieradīsies.

Palīdzības biedrības mērķu īstenošana

Šīs un vēl citas būtiskas mācības par Palīdzības biedrību tagad manām mazmeitām pieejamas grāmatā *Manas valstības meitas: Palīdzības biedrības vēsture un tās darbība (Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society)*. Šī grāmata sniedz aprakstu par Palīdzības biedrības un šīs Baznīcas sieviešu atstāto mantojumu. Tā apvienos un palīdzēs saskaņot pasaules mēroga māsu sadraudzību ar Palīdzības biedrības mērķiem, mācekļības paraugu un tās privilēģijām. Tā liecina par sievietes būtisko lomu mūsu Tēva laimes iecerē, tā sniedz nemainīgu apliecinājumu tam, kam mēs ticam, ko mēs darām un ko aizstāvēsim. Augstākais Prezidijs ir mudinājis „studēt šo grāmatu, ļaujot tās mūžīgajām patiesībām un iedvesmojošajam piemēram ietekmēt [mūsu] dzīvi”.²¹

Zinot, ka Palīdzības biedrība ir izveidota saskaņā ar dievišķu ieceri, prezidents Džozefs Fīldings Smits teica Palīdzības biedrības māsām: „Pasaule un jo īpaši šīs pasaules sievietes ir jāvada jums.” Viņš teica: „Jūs esat galva, nevis aste.”²² Es ceru, ka, tuvojoties Tā Kunga atgriešanās brīdim, manas mazmeitas kļūs par spēcīgām, uzticīgām sievietēm, kas dzīvo saskaņā ar Palīdzības biedrības principiem un paraugu. Palīdzības biedrībai kļūstot par daļu no dzīvesveida, es ceru, ka viņas kopā ar citiem vienoti kalpos, lai piepildītu tās dievišķos mērķus. Man ir liecība par patieso atjaunoto Jēzus Kristus Baznīcu, un es esmu pateicīga par mācekļības paraugu, kas tika atjaunots, kad Tas Kungs iedvesmoja pravieti Džozefu Smitu izveidot Palīdzības biedrību. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. gads), 3. lpp.
2. Skat. Lūkas 10:38–42.
3. Skat. Jāņa 11:20–27.
4. Skat. Apustuļu darbi 18:24–26; Romiešiem 16:3–5.
5. Skat. Filipiešiem 4:1–4.
6. Skat. Mācība un Derības 25:1–9.
7. Džozefs Smits, citēts *Daughters in My Kingdom*, 12. lpp.
8. Džozefs Smits, citēts *History of the Church*, 4:602.
9. Ticības apliecinājumi 1:5.
10. Džozefs Fīldings Smits, citēts *Daughters in My Kingdom*, 97. lpp.
11. Džozefs Smits, citēts *Daughters in My Kingdom*, 15. lpp.
12. Skat. Mācība un Derības 109:22; skat. arī Šerī L. Djū, citēta *Daughters in My Kingdom*, 128. lpp.
13. Mācība un Derības 84:19; skat. arī Ezra Tafts Bensons, citēts *Daughters in My Kingdom*, 129. lpp.
14. *Daughters in My Kingdom*, 131. lpp.
15. Boids K. Pekers, citēts *Daughters in My Kingdom*, 99. lpp.
16. Džons A. Vitsovs, citēts *Daughters in My Kingdom*, 25. lpp.
17. Skat. *Daughters in My Kingdom*, 87. lpp.
18. Skat. *Handbook 2: Administering the Church* (2010. gads), 9.5.4.

19. *Handbook 2*, 9.5.1.
20. Tomass S. Monsons, citēts *Daughters in My Kingdom*, 91. lpp.
21. Augstākais Prezidijs, citēts *Daughters in My Kingdom*, ix.
22. Džozefs F. Smits, citēts *Daughters in My Kingdom*, 66. lpp.